

[Alfred Jensen.]

ændringsforslagene, fordi vi mener, det er urimeligt, at folk med små indkomster skal betale så store skatter, som der her er tale om. Jeg tvivler aldeles ikke på, at hvis man ajourfører forsørgerfradragene, vil det betyde, at staten får 60 mill. kr. mindre i indtægt, men det er også de 60 mill. kr., vi ønsker skatteyderne skal have lov til at beholde.

På samme måde, når det drejer sig om børnefradrag, under vi forældrene de 100 mill. kr. Jeg er også fuldkommen klar over, at folk med store indkomster får større fordele af de forhøjede børnefradrag end folk med små indkomster. Det er der ikke noget nyt i, sådan er det også med de fradrag, vi har nu; der har manden med den store indkomst jo større fordele end skatteyderen med den lille indkomst.

Den ændring af reglerne for beskatningen af de gamle og syge og de nedslagsbeløb, som vi har foreslået, mente det ærede medlem hr. Hans Knudsen ikke kan lade sig gennemføre. Jeg forstod på ministeren, at det kunne lade sig gennemføre — det er også min opfattelse —, men at han ikke var i stand til at beregne, hvor meget det kom til at betyde i provenutab for staten.

Det blev sagt, at de arbejdsløse kan henvende sig og bede om lempelser eller henstand med deres skattebetaling. Ja, det ved vi meget vel, men det er ikke nogen tilfredsstillende ordning. Under de nuværende forhold optræder administrationen på en sådan måde, at den faktisk kyser folk væk, så at man ikke ret tit henvender sig om at få de lempelser, der efter loven er hjemmel for at give. Derfor foreslår vi en sådan regel, så at problemerne bliver klaret. Jeg skulle tro, det også ville lette administrationen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte, om det var navneligheden, der var skyld i, at jeg omtalte en konges endeligt. Nej, det var det ikke, jeg tror heller ikke, at vendelboerne slog omtalte kongen ihjel, fordi han havde samme navn som den fungerende finansminister. Jeg tror tværtimod, det var, fordi han for frem med hård hånd og krævede skatter af folk. Det var netop det moment, jeg holdt frem. Det kan gå sådan, når man går for vidt med skatteudskrivningen, og det forekommer mig, at det nu tenderer i den retning; så er det iøvrigt lige meget, om den fungerende finansminister hedder Knud eller ej. Folkets harme vil vende sig mod den, der står som ansvarlig for skatteudskrivningen.

Det ærede medlem sagde, at jeg skulle ikke

fremhæve Knud den Hellige, for efter Knud den Hellige kom Oluf Hunger. Jeg troede ikke, der var så megen overtro i det konservative folkeparti, så de regnede med, at Knud den Helliges død var skyld i tørke eller regnvejr i den kommende periode, men jeg kan forstå, at overtroen er mere udbredt, end man i almindelighed regner med.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 92 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 95 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 95 stemmer mod 7.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 i betænkningen, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 105 stemmer,

§§ 4 og 5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 98 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 6 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 97 stemmer mod 7.

§ 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen betragtedes som

vedtaget efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 1 i betænkningen.